

Op zoek naar het kristallen Kristal is een sprookje over liefde en discriminatie.

Een kabouterjongen en een elfenmeisje worden verliefd op elkaar (iets dat nog nooit is voorgekomen in het Sprookjesbos). Zij worden ontvoerd door de bosgriezels, de helpers van de Koningin van het donkere bos. Als zij dan ook nog eens door haar gedwongen worden op zoek te gaan naar het kristallen Kristal, is het hek helemaal van de dam in het Sprookjesrijk.

Muziek, dans en zelfs een aria van Mozart worden gecombineerd tot een verhaal waarin kinderen zich kunnen inleven in de rol die het beste bij hun past. Duur: 45 minuten.

De auteur, Howard Frank Kramer deed als kind aan klassiek ballet en speelde veel theater. Hij volgde een opleiding als kostuumontwerper.

Sinds twee jaar leidt hij de theatergroep "Ali Baba en de 7 Tuinkabouters" voor allochtone kinderen in een achterstandswijk in Amsterdam.

Dankzij een kleine subsidie van de gemeente, donaties en de opbrengst van dit theaterstuk kunnen de kinderen zich gratis ontwikkelen op het gebied van kleinkunst. Uw aankoop draagt o.a. bij aan het maken van nieuwe kostuums, pruiken en decors.

De muziek is geschreven door Daniël Burgers, muziekleraar.

Wij hopen dat u er een mooie voorstelling van maakt. U kunt op onze website <http://members.lycos.nl/alibaba7> voorbeelden zien van kostuums.

Op zoek naar het kristallen Kristal

Rolverdeling

VLINDERS: de vlinders doen de openingsdans. Je kunt er zoveel op laten komen als je wilt⁰

KABOUTERKONING: gezellige man die geniet van het leven

KABOUTERKONINGIN: vrolijk en een gezellige persoonlijkheid

GOSÉ: zoon van de Kabouterkoning en Koningin

KABOUTERS 1, 2 EN 3: ook hier geldt dat je er zoveel kunt laten opkomen als je wilt¹

ELFENKONING: spreekt de woorden van zinnen door elkaar heen (als dat hij het doet)

ELFENKONINGIN: spreekt net als haar man de woorden van de zinnen door elkaar heen. Is erg nerveus en zenuwachtig.

ELFJES: ook hier geldt dat je er zoveel kunt laten opkomen als je wilt²

JOSÉ: dochter van de Elfenkoning en Koningin. Is een zachtaardig lief elfje.

DE KONINGIN VAN HET DONKERE BOS: harde, gevoelloze, trotse vrouw.

BOSGRIEZELS 1, 2 EN 3: helpers van de Koningin van het donkere bos. Ze zijn gemeen, vals, maar ook bang voor hun meesteres.

DE GOEDE FEE: zachte, lieve, wijze vrouw die al het goede in wezens boven haalt

DOODDOENERS: bosgeesten die door het donkere bos zweven

ROODKAPJE: het meisje dat we kennen uit het sprookje

⁰Deze rollen zijn zeer geschikt voor kleinere kinderen die hiermee hun eerste ervaring op kunnen doen op een podium

AKTE 1.

(Zachte muziek. Het is donker maar heel langzaam wordt het licht, de zon komt op. Dieren ontwaken en bereiden zich voor op een nieuwe dag. Vlinders dansen, vogels spelen in de boom. We zijn in het Kabouterdorp.

Er staan bomen, bosjes bloemen en een paar paddestoelen. De grootste Paddestoel is van de Kabouterkoning die daar samen met zijn vrouw en zoon woont.

Het dorp komt nu tot leven, kabouters komen op het toneel, de vlinders wapperen zachtjes met hun vleugels.)

Kabouterkoning: Beste medekabouters, goedemorgen allemaal, hebben jullie lekker geslapen?

Allen: Ja, koning, heerlijk!

Kabouter 1: Ik had eigenlijk nog wel een uurtje verder willen slapen, ik had een heerlijke droom over heel veel lekker eten.

Iedereen: Ha ha ha ha!

Kabouter 2: Jij denkt altijd aan lekker eten, dat weten wij.....

Kabouterkoning: Ochtendstond heeft goud in de mond. Ik voel aan mijn grote teen dat het vandaag heerlijk is buiten. We kunnen lekker de hele dag werken in onze tuinen.

Allen: De hele dag?

Kabouter 1: Maar we willen zo graag buiten spelen vanmiddag.

Kabouterkoning: Buiten spelen vind ik ook heel fijn, maar jullie weten dat de appels en aardbeien rijp zijn en die moeten we allemaal plukken. Dus het lijkt mij het beste als een kleine groep de bomen en planten water gaat geven in het bos en de anderen gaan mee helpen het fruit oogsten.

Kabouterkoningin: En ik beloof jullie dat ik vanavond van de aardbeien een hele grote aardbeientaart maak met veel slagroom en die gaan we dan vanavond met zijn allen opeten.

Allen: Lekker! Jammie!

Kabouterkoning: Ja, lieve kabouters, wat hebben wij het hier toch goed. Een prachtig bos, veel dieren en bloemen en fruitbomen. Het is een paradijs op aarde. Wij wonen hier nu al meer dan 100 jaar en altijd is alles hetzelfde gebleven, wij leven in vrede en harmonie en ik wil dat het ook zo blijft.

Kabouterkoningin: Inderdaad, we hebben het goed met zijn allen, en dat komt ook denk ik omdat we ook goede burens hebben. De elfen van het elfenbos zijn goede vrienden. Zij leven hun leven en wij het onze en zo moet het zijn.

Gosé: Vader, zal ik vanavond als we klaar zijn een mandje aardbeien naar het elfenbos brengen? Ik vind elfen toch zo leuk, ik weet niet waarom maar ik voel me altijd erg op mijn gemak bij hen.

Kabouterkoning: Ja, zoon dat is goed maar je moet wel voor het donker terug zijn. Je weet: als het donker is, komen er andere wezens naar het bos, en ik wil dat je dan al veilig in je warme paddestoelenhuis bent.

Gosé: Ja, vader dat is goed.

Kabouter 3: Oké zullen we nu aan de slag gaan? Pak jullie scheppen en harken en manden! Wij gaan heerlijk fruit plukken en vanavond smullen van de aardbeientaart!

(Iedereen gaat af, behalve Gosé (hij kijkt dromerig voor zich uit). In de andere hoek van het toneel verschijnt een elfenmeisje.)

Liedje gezongen door Gosé en José:

In het dorp hier om de hoek, raak ik al mijn emoties zoek.
Daar woont een meisje ze heet José, zij heeft alles, alles mee.
Zij is schoon, lief en pril, met haar zijn is wat ik wil.

Met haar zijn dat is een feest, van haar houd ik het allermeest.
Maar haar vader is een man, die mij niet zien komen kan,
Ach en wee o wat een ramp, want ik ding toch naar haar hand.
Want José zij is zo lief, zij is mijn echte hartendief.....
Daarom wacht ik vol geduld tot mijn wens toch wordt vervuld.

In het dorp hier om de hoek, raak ik al mijn gevoelens zoek.
Daar woont een jongen hij heet Gosé, hij heeft alles, alles mee.
Met hem zijn is wat ik wil, hij is lief schoon en pril,
maar mijn vader is een man die Gosé niet zien komen kan.
Hij kabouter ik een elf, maar hij dingt toch naar mijn hand.
Daarom wacht ik vol geduld tot mijn wens toch wordt vervuld.

(Laatste couplet wordt door elkaar heen gezongen)

Met hem zijn dat is een feest. Van hem houd ik het allermeest
Maar zijn vader is een man die mij niet zien komen kan.
Ach en wee o wat een ramp. Want hij dingt toch naar mijn hand
Want Gosé is zo lief, hij is mijn echte hartendief.
Daarom wacht ik vol geduld dat mijn wens toch wordt vervuld.

Met haar zijn dat is een feest, van haar houd ik het allermeest.
Maar haar vader is een man, die mij niet zien komen kan,
Ach en wee o wat een ramp, want ik ding toch naar haar hand.

Want José zij is zo lief, zij is mijn echte hartendief.....
Daarom wacht ik vol geduld tot mijn wens toch wordt vervuld.

(Na het zingen gaat iedereen af, dan komen er een paar enge Griezeltjes stiekem het toneel op.)

Griezel 1: Waar zou het toch liggen.

Griezel 2: Nou, in ieder geval niet hier, wat zal onze meesteres boos zijn als we alweer thuis komen met lege handen.

Griezel 1: Ze was de vorige keer zo kwaad dat we het alweer niet hadden gevonden. Dat onze collega Helleveeg betoverd werd in een stuk steen.....brrrrrrrr. Ik hoop niet dat dat ons ook zal gebeuren.

Griezel 3: Onze meesteres is zo streng dat zelfs ik bang van haar ben.

Griezel 2: Kom, jongens, hier is het niet, laten we wat dieper het bos in gaan, misschien vinden we daar wat we zoeken.

Griezel 3: Ja, laten we gaan, straks komen die stomme kabouters ook nog terug.

Griezel 1: Kabouters!! Ik heb zo'n hekel aan die dingen! Ze zijn zo lief!! En eerlijk en ze werken zo hard.....!!!!!! Krijg al pijn in mijn buik als ik aan die kabouters denk, bwahhhhh!!!!!!

(Griezeltjes gaan af. Even later zacht gezang op de achtergrond dat steeds iets harder wordt. De kabouters komen terug van het werk met manden met fruit.)

Kabouter 1: Hè, hè, dat was even hard werken, maar ik heb wel 20 kilo aardbeien geplukt.

Kabouter 2: Ja en zeker al 1 kilo opgesnoept.....ha ha ha!

Kabouterkoningin: Nou, ik vind dat alle kabouters erg hard hebben gewerkt en nu ga ik die taart bakken die ik jullie heb beloofd. Wie wil mij helpen?

Kabouters: Ik!! Ik!! Ik!!

Kabouterkoningin: Ho, ho, niet allemaal tegelijk. Zo'n kabouterkeuken in een paddestoel is maar klein, er kan er maar eentje helpen, eens even kijken... Oké, jij mag mij helpen (wijst een kabouter aan).

Gosé: Vader, ik ga nog even naar het elfenbos om de aardbeien te brengen voor de elfenkoning!

Kabouterkoning: Dat is goed, doe ze de groeten, en niet vergeten voor het donker weer thuis zijn!

Gosé: Natuurlijk vader, voor het donker ben ik weer thuis.

(De prins gaat af met een mandje aardbeien.)

Kabouterkoning: In afwachting van de taart lijkt het mij een goed idee als wij allemaal een klein dutje doen. Gaaaaap!! Ik ben moe van het harde werken.....
..... Tot straks....

(Alle kabouters gaan hun paddestoel in.)

AKTE 2.

(Gosé loopt door het bos, vogelgeluiden. Bij een boom blijft hij staan en kijkt om zich heen.)

Gosé: José, José, ben je hier, waar ben je? Heb je je verstopt?

José: Nee, ik ben hier, achter de boom, is de kust veilig? Zijn wij alleen, is er niemand anders?

Gosé: We zijn alleen! Ik ben zo blij je te zien!

José: Ik ook Gosé, maar ik ben zo bang dat er iemand achterkomt. Mijn vader zal verschrikkelijk boos zijn als hij weet dat ik verliefd op een kabouter ben geworden!

Gosé: Hahaha je zei het echt. Dat is de eerste keer dat je zegt dat je verliefd op mij bent..... Oh, nu ben ik nog veel blijer om je te zien, ik ben ook heel erg verliefd op jou!!

José: Dat weet ik, je ogen hadden dat al aan mij verteld.

Gosé: Kijk, ik heb aardbeien voor je meegenomen, de mooiste heb ik voor jou in een mandje gedaan.

José: Oh, lekker bedankt, ik ben gek op aardbeien. Maar weet je ik ben bang, bang voor de toekomst. Mijn vader zal mij verstoten als hij er achter komt dat wij samen willen zijn.

Gosé: Waarom is het dan ook verboden om met iemand te trouwen die bij een andere groep hoort? Mijn vader is net zo als die van jou. Wat kunnen we doen? Jij bent het meisje van wie ik hou. Met jou wil ik mijn leven delen.

(Griezeltjes komen op.)

Liedje gezongen door de Griezeltjes.

We zijn de Griezels van de heks van het bos.
We zijn de Griezels, we liegen er op los.
Dat moet wel, anders krijgen wij veel straf.
De heks is echt waar heus niet lief, betovert ieder naar belieft

Zijn bang voor haar maar hebben echt geen keus.
Zij verandert iedereen dan snel in elk ongewenst model.

Zij is de baas, wil alle macht en laat ons altijd zwoegen.
Maar echte griezels zoals wij, zijn niet te overtroeven.
Daarom zoeken wij nu uit alle macht
het Kristal dat roem brengen mag.
Wij gaan voor niemand uit de weg
en wie ons tegenkomt heeft pech.
Wij zijn de Griezels uit het bos
We liegen en we stelen er op los.
Dat moet wel, want zij heeft ons in haar macht.
Zij heeft het donker hier naartoe gebracht.
Je ziet, wij hebben echt geen keus.

- Griezel 1:** Ha ha ha, goedenavond dochter van de Elfenkoning en zoon van de Kabouterkoning! Ha ha ha, gaat alles goed met jullie?
- Griezel 2:** Jullie moeten het ons maar niet kwalijk nemen dat wij alles gehoord hebben wat jullie net bespraken, maar –ha ha ha ha- jullie hebben nu wel pech gehad.....
- Griezel 3:** Ja, ja, ja, als onze meesteres dit hoort! Ha ha ha ha, wat zal ze blij zijn, onrust in het sprookjesbos. De kabouterprins en elfenprinses zijn verliefd op elkaar! Ha ha ha ha, daar kan niets goeds van komen!
- Griezel 1:** Niets goeds? Juist wel veel goeds; dat wordt oorlog tussen de elfen en kabouters!
- Griezel 2:** Mmmmmmmmmmm... heerlijk, ruzie en oorlog daar houden wij van.... Wij hebben een hekel aan harmonie en vrede..... Zo saai...
- Griezel 3:** Maar goed , hoe moet dat nu verder? Wij weten van jullie geheimpje af en als wij het verklappen aan jullie ouders dan zijn de peren gaar! Ha ha ha ha!
- José:** O nee alsjeblieft vertel het niet aan mijn ouders..... Heb medelijden. Wat kunnen wij voor jullie doen, zodat jullie je mond dicht houden?
- Gosé:** Je weet toch dat deze monsters geen besef hebben van normen en waarden. Zij liegen alles aan elkaar vast om hun zin te krijgen.
- Griezel 1:** Het lijkt mij in dit geval wel duidelijk dat wij nu de touwtjes in handen hebben. Als jullie ons helpen dan vertellen wij niets aan jullie ouders, maar anders....
- Gosé:** Maar wat willen jullie dan dat wij voor jullie doen?

Griezels 3: Meegaan naar onze meesteres! Zij is op zoek naar iets dat wij na heel lang zoeken nog steeds niet hebben gevonden, misschien kunnen jullie het voor haar vinden. Ha ha ha!!

José: Meegaan naar het donkere bos? Wat eng. Mijn vader heeft mij verboden daar ooit een voet binnen te zetten.

Griezels 2: En je vader heeft je ook verboden verliefd te worden op een kabouter! Nou, prins en prinses, wat wordt het, gaan jullie mee of moeten wij jullie ouders inlichten?

José: Koningin van Ik denk dat wij geen keus hebben, we gaan mee naar de het donkere bos. Ik ben wel heel erg bang.

Gosé: die Je hoeft niet bang te zijn, ik ben bij je en zal er voor zorgen dat Griezels je niets doen!

Griezeltjes: Ha ha ha hi hi hi dat moeten jullie nog maar afwachten! Kom, onze bazin wacht. Ze zal heel blij zijn met onze buit van vandaag. Ha ha ha hi hi hi hi

José: Gosé, ik ben bang! Wat zal er met ons gebeuren?

(De Griezeltjes binden José en Gosé met een koord vast en gaan af. Op het toneel komt nu het huisje van de heks te staan. Voor het huisje brandt een kampvuur met een ketel erboven. De Koningin van de Nacht staat daar en brouwt een toverdrankje.)

AKTE 3.

Liedje gezongen door de Koningin van de Nacht:

Bij het vuur zit ik te dromen, vlammen toveren voor mij
Al het kwaad dat ooit zal komen, toverspreuken hekserij.
Krijg ik ieder in mijn macht, dat is waar ik al lang op wacht.
De baas zijn is wat ik wil, zet ieder naar mijn hand.
Regeer met boze opzet dit hele Sprookjesland.
Mijn eenzaamheid heeft lang geduurd, nu maak ik er iets van,
Heel het sprookjeskoninkrijk staat onder mijn dwang.

(Na het liedje komen de Griezeltjes en José en Gosé op. José kijkt erg bang om zich heen, de Griezels zijn erg vrolijk met de buit die ze aan de Koningin van de Nacht kunnen laten zien.)

Griezels 1: Majesteit, kijkt U eens wat wij voor U meegenomen hebben....

Koningin: Gatver, een kabouter en een elfje.....jaaachhhh wat moeten die in mijn Donkere rijk? Waarom hebben jullie die hier mee naartoe genomen? Ik haat kabouters en elfjes, ze zijn zo schoon, lief en aardig, alles om

buikpijn van te krijgen, ik word nu al een beetje misselijk!

Griemel 2: Majesteit, wij worden ook een beetje ziek van zoveel frisheid. Maar weet U, met deze twee hebben wij een troef in handen.

Koningin: Hoezo, wat kunnen zulke gedrochten voor ons betekenen?

Griemel 3: Kijkt u eens goed naar deze monstertjes, ziet u geen gelijkenis?

Koningin: Gelijkenis? Die kabouters en elfjes zien er allemaal hetzelfde uit, ik zie geen verschil!

Griemel 2: Dit zijn de dochter en de zoon van de kabouter- en elfenkoning!

Koningin: Waarom hebben jullie de zoon en dochter van de kabouter- en elfenkoning hier mee naar toe genomen? Straks komen al die elfen en kabouters hier naartoe om ze te zoeken! En mijn macht is pas groot als ik het kristallen Kristal in handen heb!

Griemel 1: Ja, mmmmmmm, dat Kristal hebben wij dus eigenlijk nog niet helemaal gevonden. Wel een beetje.

Koningin: Een beetje? Je hebt het helemaal of je hebt het niet. Een beetje? Zal ik jou een beetje veranderen in een steen?

Liedje gezongen door de Koningin van de Nacht: *(De Griemelzels staan bij elkaar en beven van de zenuwen.)*

De helse woede doet mijn bloed haast koken.
Wraak en boosheid, wraak en boosheid strijden om de eer.
Als gij niet snel dat Kristal weet te vinden, dat kristal weet te vinden.
Besef dan goed, jullie zijn niet veilig meer.
Besef dan goed, begrijp dan goed.
Ha ha
Nee niet veilig meer, ha
besef het goed, niet veilig meer.
Verban ik U voor eeuwig
Verstoet ik U voor eeuwig
Betover U voor eeuwig.
In varkens vies en vet.
Vind het, zoek het, steel het
Stel mij niet teleur.
Ha ha
Stel mij niet teleur.
Als gij niet snel het Kristal weet te vinden
Wees, wees, wees, wees dan vervloekt. Wees dan vervloekt.

Griemel 2: Majesteit, mag ik u iets zeggen? Deze twee kunnen voor u het Kristal vinden. De dochter en zoon van de kabouter- en elfenkoning weten heus wel waar dat is. Niet dan? *(Hij kijkt boos naar José en Gosé).*

Gosé: Nee, dat weten wij niet, ik heb trouwens nog nooit gehoord van een kristallen Kristal.

Griezel 3: Lieg niet!!!!!!!

José: Ik weet ook niet wat dat is, een kristallen Kristal? Waar gebruik je dat voor?

Koningin: Doe nou maar niet zo onschuldig, dat weet jij best!

José: Echt waar, ik heb er nog nooit van gehoord!!

Koningin: Er bestaat niets op aarde dat zuiverder is dan het kristallen Kristal. Als je dat in handen hebt, dan heb je alle macht. Je hoeft alleen maar aan iets te denken en direct heb je het. Daarom wil ik het hebben. Met dat Kristal in handen ben ik de baas over het hele Sprookjesrijk.

Gosé: Maar waarom wilt U de macht hebben over het hele Sprookjesrijk?

Koningin: Ik leef al heel lang in het donkere bos. Mijn ogen kunnen niet meer tegen licht. Alleen in dit deel van het Sprookjesrijk kan ik leven, omdat hier geen zonlicht komt. Buiten het bos kan ik alleen komen als ik een zwarte cape en een grote zwarte bril draag.

Griezel 3: Zij kan niet buiten donker, daarom moeten wij elke keer op zoek naar dat Kristal.

Griezel 2: Zij leeft al zo lang met haar duistere machten dat licht voor haar dodelijk is geworden.

Koningin: Nu weten jullie waarom ik dat kristal móet hebben. Het licht zal verdwijnen uit het Sprookjesrijk en allen zullen naar mijn pijpen dansen!

Griezel 1: En wij worden haar ministers, wij helpen haar regeren over al het duister. Niemand zal ooit nog in het licht leven. Iedereen is een onderdaan van onze Koningin van het donkere bos.

Griezel 2: Zakdoekje leggen, niemand zeggen.

Griezel 3: In spin de bocht gaat in.

Griezel 1: Visser mag ik overvaren, ja of nee?

Griezels: Ha ha ha ha ha hi hi hi hi

Gosé: Maar als alles donker wordt, dan gaat alles dood: dieren, bomen, mensen. Niets kan zonder licht en warmte.

Griezel 2: Hou je mond!

Koningin: En nu genoeg gepraat, elke minuut dat het Kristal niet in mijn handen is, is gevaarlijk. Stel je voor dat die elfen en kabouters hier zijn voordat ik dat Kristal in handen heb.

Griezel 3: Nou, José en Gosé, wat een stomme namen trouwens, nu is het jullie beurt om het bos in te gaan.

Koningin: Kom niet terug zonder dat kristal, anders zullen jullie nooit meer bij jullie ouders thuis komen!

Griezels: Ha ha ha ha ha ha!!

AKTE 4.

(José en Gosé gaan af. Het heksenhuisje wordt weggereden en de heks en Griezels gaan ook af. Daarna lopen José en Gosé van de ene kant van het toneel naar de andere kant, allebei hebben ze een lantaren in hun hand, bang kijken ze om zich heen.)

José: Waar moeten we beginnen met zoeken, het bos is zo groot, en mijn vader heeft mij verteld dat in dit deel van het bos enge wezens wonen.

Gosé: Dat weet ik, in deze buurt wonen de dooddoeners.

José: Ik hoop niet dat we die tegenkomen!

(José en Gosé lopen over het podium en gaan af.....daarna komen er twee dooddoeners op. Zij “zweven” over het toneel en gaan de andere kant weer af. José en Gosé komen weer op, zoekend over het podium gaan ze aan de andere kant weer af. Roodkapje komt op.)

Roodkapje: Waar is die wolf nou toch weer, ik loop al twee uur naar hem te zoeken. Zeker weer vergeten dat we moeten optreden.

(José en Gosé komen op en kijken heel verbaasd naar Roodkapje).

José: Wat doe jij hier?

Roodkapje: Ik heb nu een voorstelling, maar ik kan die stomme wolf niet vinden.

José: Voorstelling? Nu? Nee dat klopt niet, wij voeren vanavond het sprookje van het kristallen Kristal op.

Gosé: Misschien heb je je vergist in de datum?

Roodkapje: Wacht, kijk ik even in mijn agenda, mmmmmmmmm even kijken, aaahaa, jullie hebben gelijk, ik moet vanavond in Zaandam optreden. Ha ha ha, stom, ik heb mij vergist.

Gosé: Geeft niets, maar wij willen nu graag weer door met onze voorstelling.

Roodkapje: Begrijp ik, ik ga. Veel plezier en José, leuke jurk heb je aan.

José: Dankjewel, Roodkapje, jij ziet er ook heel leuk uit.

Roodkapje: Oké, veel plezier verder en tot ziens.

Gosé en José: Tot ziens, Roodkapje, groeten aan je grootmoeder.

(Roodkapje gaat zwaaiend af.)

Gosé: Waar waren we ook alweer? O ja, wij zoeken nu naar het Kristal.

José: Ik voel me een beetje vreemd, het lijkt wel of iemand ons in de gaten houdt.

(Langzaam komen de twee doodoeners op.)

José: Gosé, kijk, doodoeners! Ik ben bang wat moeten we doen?

Gosé: Niet bang zijn José. Ik bescherm je, even denken. Mmmmmmmmm.
Die monsters leven alleen in het donker, ze kunnen niet tegen licht. José pak je lantaren en schijn ze in de ogen!

Einde Zichtzending